

Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, vil det jo ikke være heldigt, at de absolut skulle afsluttes til den 1ste Maj d. A. Jeg har ment det heldigt at sætte Tidspunktet til 1ste Juli, men det er jo en Skønsag.

Saa er der mit Vindringsforslag under Nr. 7, som navnlig er det, jeg lægger Vægt paa. Jeg tillod mig at motivere det ved 1ste Behandling, og jeg skal ikke komme længere ind paa det her, men jeg har blot ønsket at udtrykke, hvad det egentlig er; jeg mener, der maa tages Hensyn til, naar der nu sluttes en saadan Kontrakt, hvorved ca. 200 Tdr. Land af de 3 Fælleder uden for Kjøbenhavn, som fra Arilds Tid have ligget aabne til Benyttelse for det store Publikum i Kjøbenhavn, gives eller overdrages Kommunen til fri Raadighed eller til almindelig Brug som Ejendom. Jeg har navnlig taget i Betragtning, at Kommunen fra sin Side har anset det for rigtig, og at Staten er gaaet ind paa, at der paalægges de Arealer, der gaa over til Staten, meget betydelige Servitutter, ikke alene for de 35 Aar, men ogsaa for evige Tider, foruden at Kommunen faar en Forkøbsret o. s. v. Naar Staten, der i Øjeblikket staar med en Servitut i Haanden, som i Virkeligheden gør disse Arealer væsentlig værdiløse for Kommunen, skal til at opgive denne store Servitut og samtidig er villig til at paatage sig en væsentlig Servitut paa sin Ejendom, saa forekommer det mig rigtig, at vi, forinden vi lade Sagen gaa fra os, i det kjøbenhavnske Publikums og Almenhedens Interesse sørge for, at der ved Udnyttelsen af disse 200 Tdr. Land, som Kjøbenhavns Kommune saaledes faar, tages et Hensyn, hvorom alle vistnok ere enige med mig i, at det er et rigtig og et smukt Hensyn, men som man ikke ubetinget er villig paa, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse vil kunne tage, fordi økonomiske Betragtninger vilde blive i den Grad præferende, om ikke straks, saa maasse om 10 eller 15 Aar og længere frem, at det Offer, det utvivlsomt pekuniært vil være at tage dette Hensyn, muligvis til den Tid ikke vil blive anset for berettiget. Vindringsforslaget gaar jo ud paa, at 40 Tdr. Land af dette Areal paa ca. 200 Tdr. skulle — ikke samlede men paa passende Steder, dels paa Vlegdamsfælleden, dels paa Østerfælled, maasse ogsaa paa Nørrefælled — udtages til Parter, hvori indbefattes de nødvendige Sports- og Legepladser for den kjøbenhavnske Ungdom. Det er altsaa ca. $\frac{1}{6}$ af det Areal, der nu ligger frit og aabent som en Tumbleplads, og denne Femtedel, der fordeles paa passende Steder efter Kommunalbestyrelsens Støn og overens-

stemmende med de Planer, som Kommunen ellers maatte være, holdes aabent, i alt Fald for en stor Del, til det Brug, hvortil de nu ere og i mange Tider have været bestemte. Min Tanke er navnlig dels den, at det vil tjene til Forfømmelse af Kvarteret, at der saaledes ikke økonomiseres altfor stærkt med Grunde, og at det hele ikke bliver bro-lagte Gader, maaste med et enkelt Torv, men derimod som nu bliver et aabent Lustbelte. Dels vil der blive, hvad man kan betegne som Parter, og det ikke alene Parter i den Forstand, hvori vi have nogle Parter her i Kjøbenhavn, saaledes Kongens Have, Østre Anlæg, S. C. Ørstedsparken osv., men Parter i den Forstand, hvori de haves i de store Byer, navnlig i London og andre engelske Byer, Parter, hvor unge Mennesker ikke alene gaa pænt og spafere paa de grusbelagte Gange, uden for hvilke de ikke vove sig, men hvor de virkelig kunne lege og øve deres Kræfter ved Boldspil, Cricket, Lawn Tennis og den Slags fortræffelige Lege, som i den mere Tid mere og mere ere komne i Brug. Jeg er vis paa, at saadanne Pladser i Fremtiden ville kræves i langt højere Grad for den opvoksende Ungdom, hvis vi skulle være sikre paa, at der gives Ungdommen, navnlig dem, der ellers ere uheldigt stillede i en stor By, Udgang til at udvikle sig sundt og naturligt baade paa Sjæl og Legeme. Jeg siger, at jeg tvivler ikke paa, at de Herrer sympatisere med denne Tanke, men naar saa er, saa synes jeg virkelig ikke, at vi kunne forsvare at lade dette Forslag til Beslutning gaa fra os uden at skaffe Sikkerhed for, at Kjøbenhavns Kommune ogsaa vil efterkomme et saadant Hensyn. Man kan navnlig ikke sige, synes jeg, at det er noget, man maa overlade til Kommunalbestyrelsen, thi det er dog givet, at Lovgivningsmagten paa utallige Punkter giver Love, hvorved de kommunale Bestyrelser begrænses i sanitære Hensende og i mange andre Henseender, ved Bygningstlove og sanitære Love, og der gør man ikke det Ræsonnement gældende, at det kan man overlade til Kommunalbestyrelsen. Her er der et Punkt, hvor der virkelig er Fare for, at Kommunalbestyrelsen skal lade sig lede af ensidige pekuniære og økonomiske Hensyn til at tilfidesætte et Formaal, den burde have tilstrækkelig Øje for. Hvis man altsaa ikke skulde ville gaa ind paa dette, antager jeg, at det nærmest maa være, fordi man mener, at man ikke tør sætte hele denne Overenskomst i Fare. I den Henseende vil jeg dog gentage, hvad jeg sagde forleden, at jeg føler mig overbevist om, at den Overenskomst, der her er foreslaaet, er saa fordelagtig for Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse,